

ACC. N:R M. 14497:1-5.

Landskap: *Halland* Upptecknare: *Ingrid Ahlgren, Lund*
Härad: *Astad* Berättare: *Nils Persson Vessigebro*
Socken: *Vessige* Berättarens yrke: *f. d. fabriksör*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1878* i *Vessigebro*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När den nya tiden kom till bygden. s. 1-5. LUF 73.

När den nya tiden kom till byn.

Bystämorna har inte förekommit under min tid. De gamla handlingarna från byn skiftet 1829-40 och den gamla skifteskartan har varit min ägo tills för något år sedan. Nu finns de hos min gamle ingenjör Odhquist. Andra gamla handlingar angående byn här finns i kyrkans ägo.

Här har varit landbruk och jag kommer idag att andelsföreningarna började växa fram på 1890-t. Den första var kyrkollföreningen och omkring skedskiftet fjärföreningar och hingstföreningar. 1905 bildades mejeriföreningen och slutligen lantmannaföreningen. För började byn landbruksväskeren på 1890-t. bl.a. ett ängshäcke varde som har sedan lärt ut till

andra slerbukare. Maskinerna köptes
från England genom åkerförsäljare.

1878 byggdes den första bron över Åben
is som finns i Ussigebro. Fört hette
man en järn som löpte i en kaja över
den. Prästen kunde ta både hest och
vagn. 1941 byggdes en ny bro. Den gamla
blev för smal. Men kunde inte rivas på
den.

1894 byggdes den första biten på järnvägen
Falcken bay - Linnarud. Den måste byggas i
stapper, för det var jordbrukarna själva
som bekostade den och inte som det
var hest pengarna. Därpå blev den också
smalstrålig. Den måste de att bränderna
slapp att koma sina valv in till Falcken
bay och hest och att de slapp att frä
sina stora koralusfloccer efter Gönervads

marknad utefter vägnarna. För oss det
vanligt att man där före beaktas =
floran ärda från Småland upp till
Göteborg och Kristiania. Sjönords marknad
och Närke marknad var de största i väst-
ra Sverige. Marknaden hölls för att vara
stora högtid än till och med jul. Den
började således av här i fjörvevad för ca
50 år sedan och sedan har den blivit
mer och mer betydelselös. Det har blivit
så lätt att komma till städerna sedan
järnvägen och bilarna blivit till.

Järnvägen medförde också att de
gamla gästgiverierna gick tillbaka. Det
fanns skjutskåp i Sjörvevad, Ljungby och
Tullerby. Då fick vi hämta posten i
Ljungby och så delades den ut i
prästgården. Senare gick det en gammal

gubbe som kallades Fot-Otto omkring
och delade ut potatis. Han hade den i en
kärva som drogs av en get. Men det före
jännvårens tid.

Skendelsbod har här alltid funnits
på länge jag kan minnas. Där fide
man kaffe, socker, smör, bräcka och andra
fränterheter, men inga blöder. De gjordes
hemma på gårdarna av skreddare och
skomakare fram till 70-t. Då det
blev vanligt att folk gick hem till
handverkarna då de ville ha något
gjort.

I slutet av 1800-t. fide folk amerikana-
feber. Fattigdomen var olycklig och inga
buds fattigvård fanns. Sockenapojarna
gick omkring på gårdarna och fide mat
och logi. Ett helt hemman skulle

hålla den 4:de 1/4 hemman 1 dag.
 Det var en förtigård som fanns. Det är
 klart att folk under sådana förhållanden
 lockades av stäplingens bres. Rederiana
 skickade ut agenter för att få folk att
 resa och konkurrens mellan bälagen
 var så stor att man ett tag kunde
 resa till Amerika för en 100-lapp.
 Emigrationen slutade bygg skakningar
 i a världskriget.

Lauvbrunnarna hade inte råd att
 skicka sina söner till högre skolor, men
 sedan den strandmarken på 1870-t. anlade
 de Kattinbergs folkskolegård och har
 många av byns ungdomar gått
 igenom den. Självs läst jag spele pri-
 vat i Ljungby prästgård. Sedan blev jag kvar
 ägare och började göra stentjänor 1907.